

Iz cikla: Soneti materi

Bogomil Fatur

O dekleta, dekleta, šestnajstletna dekleta,
zakaj mi v čistem ognju niste bila dana,
in so vaša telesa, od rožnate zarje vneta,
in vaša srca meni zavrženemu tako neznana?

Zakaj so bila brez usmiljenja žrtvovana,
vsa neizljubljena, toplo žehteča sveta leta,
da sem sedaj obupno v noč vpijoča rana
in mi nobena dlan več odrešitve ne obeta?

O mati, mati moja, tvoj tenak poljub
v srcu prižgana luč, neugasen plamen —
vse drugo je bilo strasti pepel in strup

in v čelu (gnezdu ptičic tvojih rok) kot kamen —
in zdaj ležiš mi sred polja, vsa tiha, bela,
od solnca boš kot pest snega skopnela!

Razgovor o minulem in sedanjem

Ferdo Kozak

Bilo je govora o svetovni vojni. „Karkoli sem bral, pa tudi sam premišljeval o njej,“ je dejal A, „se mi zdi, da ni imela nikakega odločilnega vpliva na notranji razvoj evropskega človeka. Glejte, ves proces duhovne revolucije se je pričel že davno pred vojno. Futurizem, dadaizem in drugi pojavi v umetnosti pričajo o tem. V političnem in gospodarskem oziru je bil socializem na pohodu, meščanski razred je na deželi izgubljal še tisto bore malo tal, ki jih je imel.“

B. Prav. Vendar je bila vojna neutaljivo dejstvo, ki nikakor ni moglo ostati v človeškem življenju brez učinka in posledic. Če ne motrite sveta okrog sebe shematično, boste že v evropski politiki zasledili njen neizgledni učinek. Namreč to, da je prav vojna izzvala zastoj nekega, po mišljenju vseh globoko zročih ljudi, naravnega